

ROLF SCHREINER:

Annerledesåret

Det e bare å slå fast at 2016 blei et grævla spesielt år – på mange måder.

De stysste øveskriftene fekk me nok då et par demokratiske avgjørelser ga gjenlyd øve heile verden. Den økonomiske og politiske unionen EU (tidl. EF) består nå av 28 land, og Storbritannia har vært medlem siden 1973. På forsommaren 2016 va det punk-rockebandet Clash så slo an tonen med «Should I Stay or Should I Go?», og då me la oss itte folkeavstemningen om fortsatt britisk medlemskab 23. juni, trodde me at svaret blei: «Ja.» Då me våkna neste dag, va nei-folket i flertall, og statsminister David Cameron gjekk av. Dermed fekk me British exit – altså Brexit.

Då me la oss itte presidentvalget i USA den 8. november, hadde Hillary Clinton allerede begynt å velga ud nye gardiner i The White House, men då me våkna neste dag, va Donald Trump blitt USAs 45. president. Og det på tross av at han onna valgkampen va mer grapsete i kjeften enn adle andre presidentkandidater siden andre verdenskrig – te samen.

Og mens me e i USA – han så i øve 50 år har skreve sangtekstar så gjer oss bagøvesveis, fekk endelig sin velfortjente Nobelpris i litteratur. Robert Allen Zimmerman, itte kvert Bob Dylan, kunne ikkje komma te Stockholm og ta imod prisen, men ka gjørr vel det? Det viktiga e at han komme tebage te Oslo Spektrum te våren med sin Never Ending Tour. Den turnéen begynte 7. juni 1988, og hvis me trekke fra litt ferier og sygdomsperioder, så har visstnok His Bobness holdt 3–6 konserter i ugå i snart 30 år. Forever Young!

Og apropos musikk. 2016 begynte med David Bowies bortgang i januar, og han fekk i løbet av året følge av Prince og Leonard Cohen. Blant de andre så la ner instrumentet i år, va Glenn Frey i The Eagles, og både Keith Emerson og Greg Lake i Emerson, Lake & Palmer. Dessuden Black, så hadde ein megahit med «Wonderful Life» i 1986, Bobby Vee, Jon English, Leon Russell og to fra bandet Jefferson Airplane – nemlig gitarist Paul Kantner og Signe Toly Anderson så va gruppens fysste vokalist før legendariske Grace Slick. Førrige århundrets mest berømte produsent, George Martin, reiste òg opp te John og George.

Her lokalt fekk me i år den heilt utrolige nyheden om at det nå e slutt med referat fra søndagens Viking-kamp i RA og SA sine mandagsaviser. Nå trykkes avisene langt vekke fra Forus, og då e deadline for begge redaksjoner om itte-middagen. Verden går bagøve! Minst ein redaktør gjekk ud i kjent, krampaktig stil og sa av dette gjør ingenting – leserne kan gleda seg øve at avisen blir bare bedre og bedre (!). Og då meine han nok nettudgaven – te glede for adle de så sidde med skjermen foran seg te frokost og morgenkaffen.

Te og med været va ekstremt i 2016. I slutten av august fekk me et inferno av lynnedslag på Hardangervidda – det førte te 323 døde villrein. At det går an!

Norsk skiidrett fekk ein smell og to i år. Fysst med nærmast tvangsforing av astmamedisins te gutta på landslaget, og så ulovlig inntag av leppekrem te hu med munnsår. Gjett om de andre landene kose seg!

Innen fotballen blei dette året heilt eksepsjonelt. For meg e laget Leicester City Football Club mest kjent for at keeper Gordon Banks fekk 37 landskampar for klubben mydlå 1963 og 1967. Foran sist sesong va oddsens 5000:1 for at Leicester sko vinna den engelske toppdivisjonen – også skjedde akkurat det.

Island må kunne kallas ein pygmé innen fotballsporten. Fysste gang eg hørte om Islands fotballandslag va sommaren 1962 – då spelte de mod Norge i Reykjavik den 9. juli. Norge vant 3 – 1, og Vikings Olav Nilsen sørgde for Norges fysste og tredje mål, begge før pause. Forresten – seks dager tidligare – altså 3. juli 1962 – vant Norge 5 – 0 øve Malta, og Olav skårte tri mål. Så gløm Oddvar Brå og den brukne staven – her lokalt e det merr aktuelt å stilla spørsmålet: «Kor va du de seks dagene då Olav Nilsen spelte sin andre og tredje landskamp og lagde fem mål?» Eg va på Høle.

England e jo fotballens hjemland, og det va landesorg då litle Island slo England ud av EM i sommar.

Ennå merr flaut va det kanskje at Aserbadsjan (nr. 133 i verden) i år fekk tidenes fysste skåring mod Norge og vant 1 – 0 i Baku. Vår landslagssjef Per Mathias Høgmo («Oppvarmingen var bra!») forsvant naturlig nok i dragsuget.

Og så – Viking. 2016 va et katastrofalt år med null skåringar på de tri fysste hjemmakampane og flerne poeng ude enn i Jåttåvågen. Negativ målforskjell hemma, 16 mod 17, har det skjedd før? Dermed blei «byens stolthed» bare nummer 8 i serien, og trenar Kjell Jonevret mista jobben.

Det versta va ligavel då «Ein blåe dag» blei heller kålsvarte 4. mai 2016. Viking hadde møtt Vidar 11 ganger i cupen, og aldri tapt. I år vant Lassa-gjengen 2 – 1 øve et Vikinglag kor te og med de så sidde på benken har millionlønningar.

Andre ting så prega annerledesåret 2016, va at Märtha Louise og Ari Behn sørgde for fysste skilsmisse i kongefamilien. Han ser lysfontener, og hu snakke med avdøde hester – det kunne ikkje gå bra. Renaa i Stavanger fekk fysste norske Michelin-stjerna udfor Oslo, Bergen Politikammer ligge på et jevnt, bergensk nivå, Mulla Krekar kan endelig forsvinna ud av landet, Tom Tvedt holde kvitteringane neri ein skuff, familien Ingebrigtsen i Sandnes har fått sin tredje europamester – og det går rykter om at ein norsk film har hatt premiere uden Kristoffer Joner på rollelisten.

Lokalavisens lesere ønskes ein god & annerledes jul!